

ИВАН ВАЗОВ

КОПНЕЖИ

chitanka.info

Грохотен^[1] грохот издава
Искър го плиска шумлив.
Сам до реката в морава
слушам им говора див:

„Искъре — чуката дума, —
векове как се тѣй лейш,
дълъг и весел ти друма:
вечно пътуваш и пейш.

Всеки ден, час и минута
в нови картини блестиш.
Зла е съдбата ми люта:
аз съм скован — ти летиш!

Жаден съм, ох, за движение,
жаден за вечний бяг твой.“
Искър минува и стене:
— Ох, а пък аз — за покой.

Своге, юли

[1] Врѣх при Своге, до Искѣра ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.